

Kobylístek

Změny Kobylístku	3
Noc kostelů	3
PoMužNa	4
Setkání mladých s nástupcem Dona Boska	13
Rozhovor s P. Františkem Blahou	21

1. Svaté přijímání

Kobylístek
**SI ZALOŽIL
SVŮJ EMAIL**
strana 3

Milí přátelé,

slavností seslání Ducha svatého končí doba velikonoční. V jejím průběhu prožila farnost několik významných událostí. Byl to především křest dospělých o Velikonocích, první svatá zpověď a první svaté přijímání dětí, a nakonec udělení svátosti biřmování skupině mladých a několika dospělým lidem. Všem těmto svátostem předcházela poměrně dlouhá a důkladná příprava. Když budu počítat i rodiče dětí, tak můžeme říct, že kolem 150 lidí si prošlo nějakou duchovně vzdělávací přípravou a prožilo na vlastní kůži (nebo spolu se svými dětmi) Boží obdarování. 150 lidí je zhruba desetina pravidelných návštěvníků našeho kostela. Věřím, že to naši farnost oživí a povzbudí.

O Donu Boskovi se říkalo, že kdyby mohl říci v kázání jen dvě slova, byla by to Eucharistie a zpověď. Chtěl bych povzbudit všechny, kterým v tom nebrání nějaký opravdu vážný důvod, aby ožili nebo začali svůj svátostný život. Pokud je mezi námi někdo, kdo se roky vyhýbá svátosti smíření a svatému při-

jímání, chtěl bych ho ujistit, že Boží milosrdenství je veliké a Ježíšova touha vstupovat do našeho života je nepředstavitelně silná. Pokud je mezi námi někdo, kdo ještě nepřijal svátost biřmování a myslí si, že na to je pozdě, že jako mladý propásl svoji příležitost, není to pravda. Pomazání Duchem svatým je velmi důležité v jakémkoli věku. Pokud je mezi námi někdo, kdo žije v trvalém partnerském vztahu a nepřijal svátost manželství, i ty bych chtěl povzbudit, aby hledali způsob, jak svátostnou milost od Boha přijmout. Vím, že život je často komplikovaný a nelze vždy v konkrétních osobních situacích dostát všem pravidlům, která jsou potřebná a užitečná. I tehdy nemáme propadat bezaději. Náš život je cesta a ten, kdo je na cestě, není ještě v cíli. I když kdo ví, Ježíš řekl, já jsem cesta, pravda a život...

Všem vám přeji důvěru a setrvání na Cestě.

Denně vám žehnám.

P. Martin Hobza

Změna e-adresy a termínu uzávěrky Kobylístku

S poděkováním příspěvateľům za texty a fotografie, dodávané na stránky Kobylístku, sdělujeme všem důležitou informaci týkající se změny e-mailové adresy pro zasílání příspěvků a termínu uzávěrky. Vzhledem k tomu, aby měla redakce více času na zpracování textů, jsme se rozhodli posunout uzávěrku z neděle (24.00) na středu (12.00). Pravidelně uvádíme datum následné uzávěrky v tiráži na předposlední straně každého čísla. Své příspěvky a případné postřehy ke Kobylístku posílejte, prosíme, na novou adresu níže.

*Redakce
kobylistek@sdb.cz*

Noc kostelů

Letošní Noc kostelů proběhne v pátek 9. června. Budeme se opět snažit předat návštěvníkům aspoň trochu radosti z toho, že jsme křesťané a že patříme do salesiánské farnosti, kde to máme rádi. Proto prosíme o modlitby za tuto akci a předání pozvánek.

Pro děti je tradičně připravena hra v kostele s hledáním a poznáváním předmětů. Určitě se při ní dozví něco nového a za splnění úkolů je čeká odměna.

Po bohoslužbě následuje komentovaná prohlídka kostela, tentokrát v podání salesiána Jardy Kuchaře. Dále se budeme návštěvníkům věnovat individuálně. A protože náš kostel slaví letos kulatiny, tak si skupina Kairos připravila setkání s naší patronkou pod názvem Být malý.

15.30 - 18.30 Program pro děti: Prozkoumej kostel, poznej předmět a k čemu slouží

- 18.30 - 19.00 Bohoslužba v rámci Noci kostelů
- 19.30 - 22.00 Komentované prohlídky kostela
- 22.00 - 23.00 Být malý: setkání s Terezií z Lisieux v doprovodu skupiny Kairos

Těšíme se na osobní setkání se všemi návštěvníky.

Lucka Ortiz

Klub seniorů zve

- 4. 6. Návštěva výstavy o kardinálovi Josefovi Beranovi, kostel Nejsvětějšího Srdce Páně
 - 18. 6. Posezení a povídání si na terase kostela
- Čas a místo srazu bude oznámeno včas,

sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Dopolední seminář

Srdečně zveme všechny rodiče na seminář: Těšíme se do školky. Kdy?

Úterý 6. 6. od 9.30, klubovna U Šakala. Lektorkou semináře je Mgr. Lenka Vaculová, FMA, zkušená pedagožka a poradkyně ve výchově Centra pro rodinu SaSM. Vstupné 50 Kč. Hlídkání dětí je zajištěno v klubovně U Hrocha a je v ceně semináře. Zájemce prosíme o přihlášení na tel.: 777 182 712 nebo na adresu eva.klimankova@strediskokobylysy.cz

Eva Klimánková

Přidej se k tradici POMUŽNY

S radostí oznamujeme, že tradiční POchod

Šťastné děti se šťastným farářem (7. 5. 2017)

MUŽů NA Svatou Horu dosáhl „plnoletosti“, neboť letos to bude již 18. ročník tohoto mužného dvoudenního putování. Jubilejní pochod se uskuteční o víkendu ve dnech 10. – 11. června na tradiční trase od zastávky tramvaje č. 17 v Praze-Modřanech přes Zbraslav, Jíloviště, Skalku do Chouzavé (zde přespání na chatě) a druhý den přes Pičín na Svatou Horu (zde nedělní mše svatá v 15.30). Sraz poutníků je na ranní mši svatě u sv. Terezičky v 6.30 hod. (či po mši před kostelem). Jde se nalehko, spacáky a náhradní oblečení převáží do místa přespání auto. Srdečně zveme všechny tradiční účastníky pochodu a těšíme se na nové pochodníky. Věřte, bývá to fajn...

Vít Mátl a Kazimír Večerka

Přijímání pod obojí pro letošní prvkomunikanty

Ty děti, které letos přistoupily poprvé ke svatému přijímání, zvu na dětskou mši

svatou ve středu 14. 6. v 17 hodin. Hodinu před ní (od 16.00) bude příležitost přistoupit ke svatě zpovědi. Letošním prvkomunikantům jsem slíbil, že budou mít příležitost přijmout Krista pod způsobami chleba i vína. A toto je právě ta příležitost, která je velmi vhodná. Následující den slavíme totiž Slavnost Těla a Krve Páně.

P. Martin Hobza

Závěrečný mini-maxi táborák

V neděli 18. června zveme všechny ministranty a maxistranty v 16.00 na společný závěrečný táborák, který se uskuteční tradičně v podloubí salesiánského centra. Věci na opečení a pečivo si každý přinese své. Pití zajistíme. Během táboráků proběhne i vyhlášení celoroční ministrantské soutěže a předání cen. Těšíme se na vás!

P. Ladislav Bandouch

Tradiční rozloučení před prázdninami

Zveme všechny děti, dříve než se rozjedeme na různé tábory, chaloupky a dovolené, smířit se ve svátosti smíření s Pánem Ježíšem. Možnost bude ve středu 21. června od 16.00 hodin v kostele. Poté bude následovat poslední dětská mše svatá v 17.00, po níž vás zveme do podloubí salesiánského centra. Čekají vás hry i táborák s kytarou. S sebou si vezměte špekáčky a chleba, ostatní bude zajištěno na místě.

P. Ladislav Bandouch

Pastorační rada farnosti

Květnové zasedání stávající pastorační rady se neslo v pohodovém duchu. Na plánu byla tři témata, ale nakonec byl čas jen

Skupina mladých, kteří se připravují na přijetí biřmování v roce 2018, strávila víkend na faře ve Zdicích. Cílem bylo lépe se poznat a duchovně povzbudit. Snad to účel splnilo. Na program byla duchovní témata, práce, modlitba, hra, vycházka, fotografování s příběhem a dobré jídlo. (12. – 14. 5. 2017)

na dvě. První velké téma bylo plánování akcí na příští školní rok. Společně jsme prošli připravované akce na letošní rok. Vymýšleli jsme, jak je uchopit, případně jsme nabízeli pohledy na nápady, se kterými přišel P. Martin.

Druhé velké téma byly volby do nové pastorační rady. Uvažovali jsme, jakým způsobem má rada fungovat, aby naše závěry nezapadaly vždy do dalšího setkání a aby příprava programu neležela pouze na P. Martinovi. Hodnotili jsme především přínosy a rizika pojetí PRF, které nabízí pražské arcibiskupství.

Jeník Kabelka

Nahrávky a články na farním webu

Milí čtenáři Kobylísku, připomínáme vám možnost poslechnout si na našem farním webu zajímavé záznamy a přečíst články v rámci letošního roku s tématem: Vděčnost, usmíření, služba, sounáležitost. Najdete je v rubrice Multimedia. Objevily se tam též nové fotografie ze života farnosti.

Redakce
www.terezicka.cz

Sobotní výlet rodin na poutní místo Hájek u Prahy. Asi 40 lidí a 1 pes putovalo metrem, vlakem, autobusem, pěšky, kočárkem, na zádech i po eskalátorech do Hájků a zpět. Nezmokli jsme a jsme tu. (20. 5. 2017)

Volné místo vychovatelky v Praze

Dvouletá katolická
střední škola

Hledáme novou spolupracovnici do týmu vychovatelek Domova mládeže při Dvouleté katolické střední škole v Praze-Karlíně od školního roku 2017/2018.

Požadujeme: pedagogické vzdělání, ochotu pracovat zejména odpoledne a večer (včetně některých nedělí a svátků a práce v noci), kladný vztah k práci s dívkami nestudijního typu a sociálně nebo zdravotně znevýhodněnými, komunikační dovednosti, samostatnost i schopnost týmové spolu-

práce, ochotu k dalšímu vzdělávání, křesťanský postoj k životu. Motivační dopis a strukturovaný životopis zasílejte na adresu uvedenou níže.

Dana Fučíková, FMA (vedoucí vychovatelka)
dmpriids@centrum.cz
www.dkss.cz

V červnu slavíme velmi významný svátek.

Nazývá se

1/2/1/3/4/5/6 7/8/9/10/4 1/11/4/12/2/10/13

Vylušti tajenku a zjisti, jak se tento svátek nazývá.

Nalevo jsou pozdravy z různých zemí a napravo jazyky.
Poznej jazyk u pozdravu a dole máš tajenku.

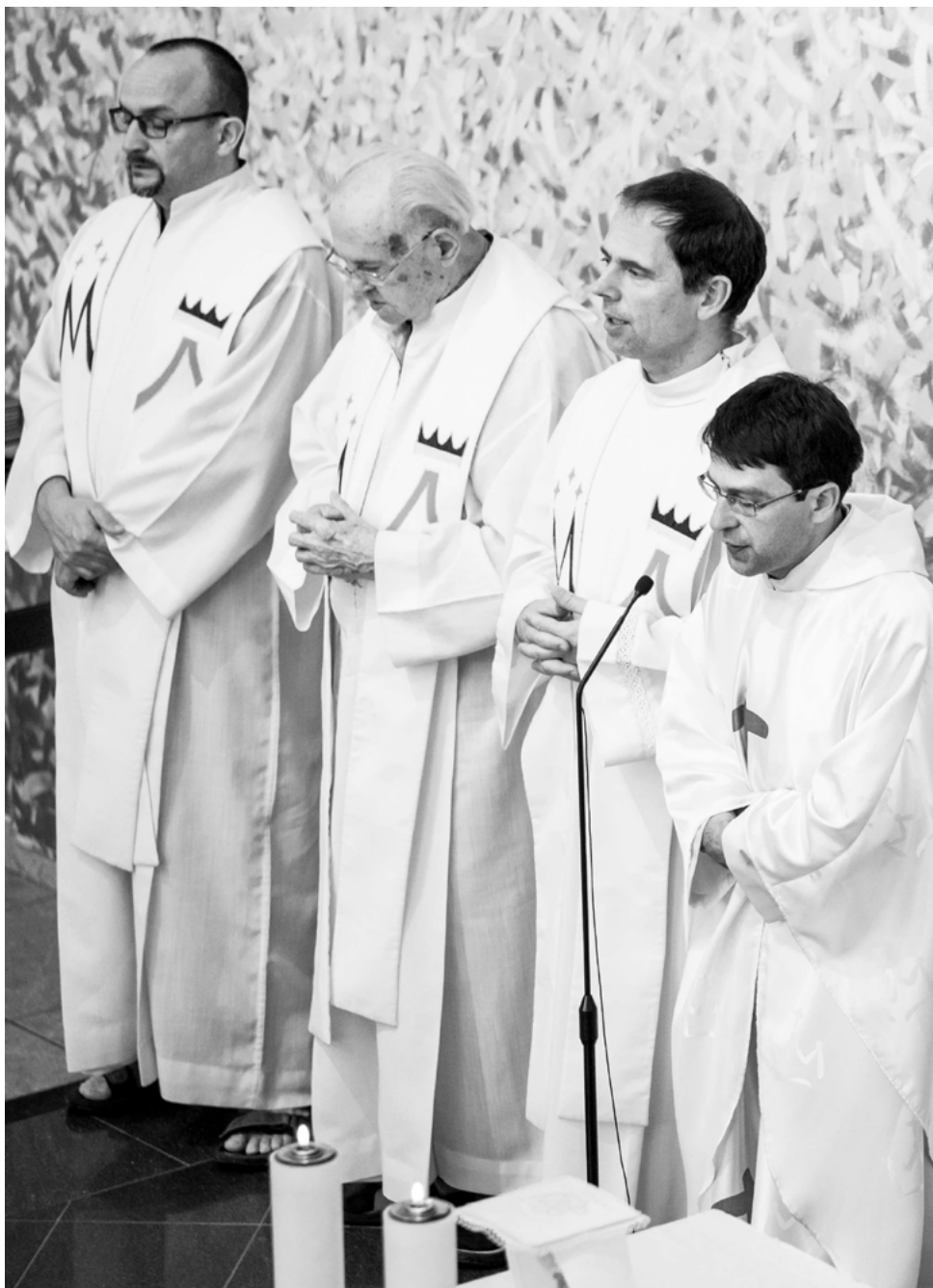
Hallo	1	O	Polština
Hi	2	V	Havajština
Ahoj	3	L	Čeština
Hāi	4	U	Ruština
Salut	5	T	Švédština
Ciao	6	D	Bulharština
Zdrasti	7	N	Francouzština
Privet	8	I	Italština
Geia	9	A	Čínština
Hola	10	E	Angličtina
Kona Hawaii	11	C	Řečtina
Hej	12	H	Španělština
Cześć	13	S	Němčina

Řešení: Seslání Duchů svatého

Stránku dětem připravila Radka Fedačková.

Úterky u Terky

Školní rok rychle utekl a spolu s ním i setkávání úterkové mládeže. Dne 30. května se konal Velký Úterek s Marií Novákovou, psycholožkou a pedagožkou, na téma *Poznej sám sebe!* 6. června pak proběhnou navazující dvě diskusní skupinky – středškolská a vysokoškolská. A nakonec 20. června se uskuteční poslední večer chval v tomto pololetí ve spolupráci se skupinami Tuesday Melody a Kairos, které nás svou hudbou provázely na bohoslužbách. Děkujeme za modlitby i pomoc a přejeme Vám

Dominik Vachuda

Setkání mládeže s nástupcem Dona Boska v Brně 28. 9. 2017

Zveme všechny mladé od 14 do 30 let na výjimečné setkání mládeže v Brně-Žabovřeskách. Přijede hlavní představitel salesiánů don Ángel Fernández Artime. Setkání proběhne ve čtvrtek 28. 9. – v den státního svátku. Pokud se chcete setkat se svými vrstevníky z celé ČR, pokud máte rádi Dona Boska nebo salesiány, jestli se vám líbí dobrá muzika, kreativní program a překva-

pení, pak si to určitě napište do kalendáře a přihlaste se na www.sdb.cz/go. My salesiáni tam pojedeme s vámi.

P. Martin Hobza

Ministrantské putování poblíž Prahy

Zentra Prahy vedou dvě poutní cesty lemované řadou kapliček. Jedna na východ a dál – do Staré Boleslavi. Druhá na západ – do Hájků. Tam, na mši svaté (13. 5. bylo zrovna 100. výročí zjevení ve Fatimě), jsme začali. Poté jsme pokračovali k Panně Marii Hvězdě evangelizace. Bývá také obvyklé, že na poutníky číhají různá nebezpečí. Třeba lupiči. Jenže pan loupežník Babinský už naštěstí léta odpočívá na hřbitově v Řepích pod velkým halvanem. A jak se k datu pouti sluší, došli jsme až k Panně Marii Vítězné.

Statistika:

cestovní prostředky: vlak, tramvaj, metro
počasí: slunce, mraky, hromy, blesky,
voda všude, hezky

poutníků: 11

vzdálenost: 3 hodiny cesty

P. Pavel Šimůnek

XXVIII. Salesiánské hry mládeže v Seville

V krásném prostředí hlavního města jihošpanělské Andalusie, Seville, se ve dnech 10. až 15. května konaly Salesiánské hry mládeže. Letos se ke stovkám mladých lidí z celé Evropy a skupiny z Libanonu přidal i náš tým starších chlapců z Kobylis. Soutěžilo se v basketbalu, volejbalu, sálové kopané a stolním tenisu. Naši kluci odehráli turnaj v sálové kopané, získali cenné sportovní zkušenosti ze hry s velmi kvalitními soupeři, navázali kamarádství s mladými z jiných zemí. Rýsuje se nová sportovní družba s polským týmem, který na konci srpna přijede do Prahy sehrát „přátelák“ s našimi kluky a snad i několika dalšími týmy z Prahy. Bylo krásné zažít společenství mladých Ev-

ropanů, vidět salesiánské dílo a jeho sportovní rozměr a působení mezi mládeží. Fotky a krátká videa ze Salesiánských her v Seville najdete na: <https://twitter.com/pgsi-sevilla17>

P. Ladislav Bandouch

XXVIII. Salesiánské hry
(Hráč, který sedí druhý zprava dole pochází
ze slavné fotbalové rodiny Skružných)

Velké letní plány Pavoučka se rodily v Krkonoších

Už víte, kdy a kam pojedete v létě s dětmi? My ve Společenství rodin Pavouček ano. A víme také téma naší celotáborové hry (Divoký západ), jak se bude příběh odvíjet (Cesta osadníků do Eldoráda) i kolik dětí s námi letos pojede (30 ve věku 1,5 – 13 let). Všechno jsme dali dohromady na tzv. stmelovacím víkendu 5. – 8. května v Domě setkání v Horních Albeřicích. A bylo to napínavé. Rodinné společenství Pavouček funguje při kobyliské farnosti zhruba 10 let. Kromě týdenních letních táborů pořádá přes celý rok výlety, drakiády, opékání buřtů, zimní pobyty na horách a duchovní obnovy. Společenství tvoří více než asi 30 rodin převážně z farnosti sv. Terezičky. Kromě maminek, tatínek a dětí, kroužících okolo klíčové rodiny Katky a Ondry Remešových, je jeho součástí duchovní podpora – po Zdeňku Jančaříkovi ji nyní druhým rokem převzal salesián Tomáš Mareš. Pro chod letních táborů je nezbytná

také další součást společenství: obětavé kuchařky a asistenti – pomocníci z řad dospívajících či dětí (dosud, případně již) nezátížených kamarádů. Domluvit se v takhle kolosálním počtu táborníků je ovšem otázka pečlivé a zkušenostmi prověřené organizace, bravurní logistiky a laskavého přístupu všech zúčastněných. Slouží k tomu i tradiční stmelovací víkend, kdy dospělí uloží celodenními výlety uondané děti do postýlek a složí znavené kosti do společenské místnosti. Tady se hluboko do půlnoci (i lehce přes) vymýšlí, domlouvá, diskutuje, zvažuje, hlasuje, zapisuje, přepíše a těší na to, jak na začátku srpna vyrostle v Měsíčním údolí na břehu Blanice 14 týpí.

A kromě plánů jsme si z letošního víkendu s Pavoučkem odvezli skvělý zážitek z putování Těsným dolem na Černou horu, z hraní her s šátky i s kolíky, z cesty černoohorským raše-

liništěm, koulavačky ve sněhu, překonávání bahnitých úbočí, jízdy lanovkou tam i zpět, výstupu na Lysečenskou boudu i z procházky polským Karpaczem, kde prodávají skuteč-

ně dokonalé praky. Že se to nedá za tři dny stihnout? To neznáte Pavoučka.

Růžičkovi

Základní kolo ORJ Prahy 8 Svojsíkova závodu

O víkend z 12. na 14. května proběhlo základní kolo Okresní rady Junáka Prahy 8 Svojsíkova závodu nedaleko Rožmitálu pod Třemšínem, v malebné krajině CHKO Brdy (shromaždištěm všech účastníků se stala Hájovna Na Dědku). Závod, pořádaný skautským střediskem 24 Sever Praha, i tento rok dokázal zabavit jak mladší kategorie vřát a světlušek s tématem Boba a Bobka, tak připravit postupový ročník pro skauty a skautky s námětem Sherlocka Holmese.

Celý víkend byl velice zdařilý, a to také díky nemalé spolupráci všech středisek Prahy 8 (Sever, Vatra, Ibis, Silmaril, Sfinx, Stopaři a Radost). Tradiční závod mladších i starších kategorií se povedl zorganizovat s naprosto hladkým průběhem: pro starší kategorie se závodními staly pátek s přespaním v přírodě a sobota, pro mladší byl vyhodnocován sobotní běh. Soutěžilo se v patrolách z jednotlivých středisek po 4–8 členech. Zatímco se starší v sobotu pokoušeli zorientovat při hledání stanovišť na mapě, v jiné, ale nepří-

liš vzdálené oblasti se mladší snažili udržet pozornost při sledování fáborků vyznačujících jejich trasu. Vyhlášení výsledků závodů se uskutečnilo společně pro obě kategorie během sobotního slavnostního ohně, který naladil velice příjemnou, skautskou atmosféru.

Vítězné patroly skautů a skautek tento rok postupují do pražského krajského kola Svojsíkova závodu. A zde máme vítěze: za chlapeckou kategorii postupují Jednorozci (středisko Radost) a Bro (středisko Stopaři), za dívky je to družinka Veverek (středisko Stopaři) a Rosniček (taktéž Stopaři).

Všem postupujícím skupinkám držíme palce i do dalšího kola! A dalším ročníkům Svojsíkových závodů přejme, aby alespoň z části dosahovaly takové souhry spolupráce, přátelství a skautství jako ten letošní.

*Za skauty Prahy 8
Madlenka (Marie Šťastná,
88. středisko Radost)*

Benefiční balet Giselle

Pomalou se blíží letní prázdniny a my již přemýšlíme, čím vám uděláme radost na podzim. Dostali jsme nabídku na baletní představení Giselle, které se bude konat v úterý 17. října 2017 v 19 hod. v Salesiánském divadle. Výtěžek z představení bude věnován na činnost s dětmi a mládeží v Salesiánském středisku v Praze-Kobylisích. Vstupenky můžete zakoupit na recepci Salesiánského centra, každý všední den od 14 do 20 hod. Cena 200 Kč. (Vstupenky se neprodávají o letních prázdninách, recepce je uzavřena).

Rezervace přijímáme kdykoliv na e-mail: spackova@sdb.cz, tel: 283029311, 734648946.

Nastudování baletu Giselle se ujala Šárka Holečková – zakladatelka souboru, režisérka a představitelka hlavní role Giselle, absolventka Taneční konzervatoře v Praze. V mužské hlavní roli Alberta uvidíme Jevgenije Lisovika, člena baletu Státní opery a absolventa Taneční konzervatoře v Kyjevě. K nastudování baletu Giselle povolala Šárka Holečková kurzistky baletní školy Pirueta. Dalších rolí se ujmou Petra Kamenická, Helena Zellerová, Barbora Eiglová, Přemysl Ondra, Petra Jandourková, Slávka Zellerová. Režisérka o baletu říká: „Balet a divadlo je pro mne něčím, co posouvá děj našich životů, stejně jako se děj onoho života ztvárňuje

právě v baletu a divadle. Balet je pro mne něčím, co jsem propojila se svou dobrovolnou činností. Umění je vyšší hodnotou, hlubší realitou, na které zlo nemůže dosáhnout. K ději a ztvárnění baletu Giselle jsem díky své životní situaci získala neobvyklý vztah, cítila jsem povolání Giselle tančit.“ Doufáme, že i Vás balet Giselle obohatí o krásný zážitek z tanečního umění a zároveň pomůžete dětem ve středisku.

Eva Špačková

Okteto Českých filharmonií

Přijměte pozvání na krásný koncert Okteta ČF v podání hudebníků České filharmonie. Smyčcový soubor u nás vystoupí vůbec poprvé, dva dny před svým zájezdem do Japonska. Budeme mít tedy příležitost poslechnout si stejný program jako japonské publikum. Koncert se bude konat v pondělí 13. listopadu 2017 v 19 hod v Salesiánském

divadle. Cena vstupenky je 200 Kč. Rezervace přijímáme již nyní na e-mail: spackova@sdb.cz, tel: 283029311, 734648946. Vstupenky budou v prodeji od 4. září 2017 na recepci Salesiánského centra ve všední dny od 14 – 20 hod. Těšíme se na Vás!

Eva Špačková

Jarní výlet Eldorádo

Sjarem začala i velká příprava na tábor Eldorádo. Chaloupka letos proběhne až u Znojma v blízkosti Vranovské přehrady ve Štítarech. Aby se děti více poznaly ještě předtím, než na tábor pojedou, realizovali jsme jarní víkend plný překvapení v augustiniánském klášteře Svatá Dobrotivá v Zaječově na úpatí Brd.

V pátek 12. května jsme do Zaječova vyjeli se staršími dětmi a v sobotu se k nám připojily děti mladší. (Celkem nás bylo 24 účastníků.) Ale nebylo to tak jednoduché. Ty starší musely pro mladší připravit oběd a vedoucí výpravy Michal Svoboda pro nás vymyslel tu nejkrásnější kuchyň. Skládala se z několika velkých balvanů, dřevěných vidlic, klacíků a šišek. Neměla stůl ani židle, ale zato se nad ní skláněly smrky a borovice. Museli jsme k ní vyšplhat do parádního kopce a všechno nádoby a potraviny přinést na zádech.

A přece jsme na něco zapomněli. Jak se ukázalo, vynesli jsme na vrchol Beran (684 m n. m.) jen velmi málo vody, a tak ti nejdůležitější museli zase z kopce dolů k potoku pro vodu. Mezitím dorazila skupina mladších dětí a hlasitou písni nám zvěstovala, že všichni mají hrozný hlad.

Kluci tedy přikládali klacíky o sto šest, aby

se guláš co nejrychleji uvařil. Také jsme měli trochu strach z nadcházející bouřky, mnohokrát již nad námi zahřmělo i pár kapek spadlo, ale František Blaha nás uklidňoval, že tady bouřka opravdu nebude. Již proto, že nad námi drží ruku Panna Maria. A skutečně, bouřka se nám obloukem vyhnula a my si pochutnali na bezva guláši s rohlíkem.

Podařilo se nám dojít až ke zřícenině hradu Valdek, kde děti s hledačem pokladů našly rozluštění zvláštní šifry a díky tomu nakonec i prastarou mapu.

A na konci výletu u Zaječova na nás čekalo největší překvapení: P. Marek Sklenář se na nás přijel podívat až z Plzně.

Zastavili jsme se na louce s výhledem do okolí a František s Markem sloužili mši svatou.

„Vidíte děti, tohle je ta nejkrásnější katedrála, kterou pro nás Pán Bůh vytvořil již před mnoha a mnoha lety...“ František měl pravdu. Byla nejkrásnější a sahala až k samotnému nebi a dětské hlásky při zpěvu se o ně opíraly.

V Zaječově se děti velmi sprátelily a těžko se nám odjíždělo, o to více se těšíme na letní chaloupku.

Eva Špačková

Akční zakončení jara

Festival SHM v Pardubicích

13. 5. jsme se podívali do Pardubic na Festival Salesiánského hnutí mládeže (SHM). Jako obvykle se sešlo velké množství všech členů salesiánské rodiny, aby připravili dětem zábavné odpoledne nabitě poznáváním, sportovními aktivitami, výtvarničením, hudbou a dobrým jídlem... Kde jinde můžete vyhrát modrou cukrovou vatu nebo párek v rohlíku a dostat ke svačině vafle a zmrzlinu? Festival organizuje SHM společně s ASC a letos proběhl již po sedmácté.

Martina Mončerková

Vyhodnocení osvětové kampaně Dnes jím jako

Projekt určený pro žáky základních a středních škol probíhal po celý březen a letos byl zaměřen na Mexiko. Smyslem projektu je přiblížit žákům, jak vypadá život jejich vrstevníků v chudých zemích. Pro zpestření výuky slouží řada námi připravených materiálů: pracovních listů, videí, hudby, rozhovorů, fotografií a dalších informací umístěných na webových stránkách dnesjimjako.cz

Počet zúčastněných škol každým rokem vzrůstá, letos se vyšplhal na půlkulatou

SaŠA se loučí

Jedna z posledních akcí letošního jara proběhla v Otrokovicích a ve Zlíně, kde se setkali animátoři na (skoro-poslední) víkendovce dvouletého kurzu Salesiánské školy animátorů, zkráceně SaŠA. Úkolem mladých animátorů bylo odprezentovat a obhájit vlastní práci – taková animátorská „maturita“. Po „matuře“ čekala na všechny pořádná hostina. Neváhejte a podívejte se

Festival SHM v Pardubicích

padesátku (loni 19 škol). Několik z nich se zapojilo i do malé soutěže a poslalo krásné fotografie, které si můžete prohlédnout na stránkách dnesjimjako.cz

Martina Mončerková

na stránky Sadby, kde najdete mimořádně vydařenou fotografickou dokumentaci.

Martina Mončerková

Bezproblémový přechod na letní teploty a dobrou náladu v každém počasí přeje

Sadba
www.sadba.cz, www.adopcenablizko.cz

Animátorská maturita

Jsem rád u zázraků, které Pán dělá v našich srdcích

Jako dítě bydlel v hospodě. Za dušičky v očistci jedl nedobrovolně tvarůžky. Chtěl studovat matematiku, nakonec zvítězila teologie. Byl šéfem salesiánské provincie v Čechách. Tvrdí, že bez napojení na Krista „duchovní inženýrství“ nefunguje. František Blaha.

V Kobyliších jsi působil od roku 1999, hlavní sídlo jsi zde měl do roku 2010, teď jsi zase zpátky. Stalo se ti někdy, že ses na svých působištích vrátil na jedno místo a pobýval tam dvakrát?

Byl jsem 2 měsíce v Rajhradě u Brna, 12 let v Brně (na několika místech), 11 let v Praze, 6 roků v Ostravě a teď jsem zpět v Kobyliších. Takže dlouhodoběji se někam vracím poprvé. Krátkodobě jsem se jako provinciál vracel do všech komunit minimálně jednou ročně.

Když ses do Kobyliš vrátil, jakou změnu jsi u nás zde pozoroval? Potkával jsi stejné tváře, nebo jsme pro tebe „no-

vou“ farností?

Protože jsem v kobylišské farnosti nepůsobil vlastně už od roku 2005, tak za tu dobu jsme všichni nějak poskočili, zestárli, dozráli. Z těch, které jsem znal jako mládež, jsou dnes zasloužilí rodiče. Přibýlo mnoho nových lidí. Jsem vděčný, že se za „dobu mé nepřítomnosti“ celé kobylišké dílo více propojilo do podoby Salesiánského centra.

Říkáš o sobě, že jsi „hospodský synek“. Mají hospodští a duchovní něco společného, dá se najít nějaká kompetence, která je pro obě profese společná nebo podobná?

Společnou kompetencí může být srdečné

přijetí, být k dispozici pro toho, kdo přichází, umožnit setkání... Vždyť ani v hospodě nejde primárně o „krýgl“ piva. Myslím si ale, že jsem tuto „kompetenci“ daleko víc získal v široké, srdečné a přijímající rodině a v kulturně rodné vesnici než v hospodě.

Hospoda, o které mluvíme, byla přímo v domě, kde tvoje rodina bydlela?

Ano, Jednota měla pronajatou část našeho domu. Rodiče se tam střídali, jeden byl na plný úvazek v hospodě a druhý, vedle zaměstnání v družstvu, na poloviční úvazek. Kuchyň jsme měli společnou s hospodou, ložnice sousedila s výčepem. Než maminka vyházela všechny z výčepu, moc jsme spát nemohli. V hospodě jsme pomáhali, nejvíc to odnesli moji sourozenci Žanek a Maruška, která je mezi mnou a bráchou. Já jsem raději chodil pomáhat mámě do kravína nebo na pole. V hospodě mě to nebavilo.

Ochutnávali jste jako děti?

Nám pivo moc nechutnalo. Ani v rodině se alkohol moc nepil. Ale když jsme si dávali limonádu, nahoře jsme si udělali pivní pěnu.

Vrátili rodině hospodu po revoluci?

Když jsem byl v semináři, hospoda se v roce 1984 zavřela. Bylo to pro rodiče už neúnosné i díky tomu, že hospoda byla v našem domě, a proto neměli den volna. Hospoda pak ve vesnici dlouho nebyla, otevřeli ji v sousedním Petrově.

Tvůj bratr je salesián, který zde také působil. Jak to bylo u vás doma, který z vás bratrů inklinoval jako první k tomuto povolání, kdo koho inspiroval? Mluvili jste o tom s bratrem, radili jste si nějakým způsobem?

Já jsem o čtyři roky starší a trochu „urychlený“ (do 1. třídy v pěti letech, na gymnázium už ve 13, rozhodnutí pro kněžství padlo v 17).

Se salesiány jsem se seznámil až v semináři v Litoměřicích, proto jsem svou první salesiánskou chaloupku prožil až jako bohoslovec. Bral jsem občas s sebou i brácha. Jakoukoli narážku z řad mých kolegů, že by mohl jít stejnou cestou, kategoricky odmítal se slovy: „Jeden farář doma stačí.“ Spolu jsme se o tom moc nebavili, protože i já jsem se teprve učil mluvit o Bohu a duchovních věcech mimo naučené modlitby. Kvůli mně se brácha nedostal na vysokou školu. Podařilo se mu to až po několika letech práce v JZD, a to pouze na dálkové studium. A jednou za mnou přijel do Brna a říká: „Byl jsem slepý. Cítím, že si mě Pán volá ke kněžství.“

Co na toto rozhodnutí říkali rodiče?

Když jsem se rozhodoval já, těžko to nesli na gymnázium. Po tom, co jsem oznámil, že chci vstoupit do semináře, zástupce ředitele a moje třídní profesorka nasedli se mnou do auta a jeli jsme k mým rodičům, protože ve škole mysleli, že mě k tomu dotlačili rodiče. Když jsme přijeli, rodiče právě vymetali komíny! A rodiče jen potvrdili, že o mém rozhodování ani nevěděli a že to bylo rozhodnutí moje. Později jsem se dozvěděl, že si to i přáli, ale nikdy mi o tom přání neřekli. Stejně tak přijali i bráchovo rozhodnutí. Občas mámě někdo říkal, že zůstane sama a opuštěná. Mnohokrát si na to vzpomněla – když jsem byl trochu blíže k domovu a měl jsem nějakého mladého člověka, který nezačal, co je to rodina, tak jsem řadu takových lidí dovezl domů. Strávili tam několik dní a mnozí se tam dodnes vrací. Díky velkorysosti mých rodičů. Takže se rodina jenom rozšířila.

Jako dítě jsi ministroval. Vnímáš to v té době jako nějaký „hrdinský čin“, ke kterému je potřeba mít odvahu?

Rodný Sulíkov je nádherná tradiční katolická vesnička na začátku Vysočiny. Tam věřit

a chodit do kostela bylo jaksi normální a samozřejmé. Dokonce i někdo z těch asi tři komunistů, kteří na vesnici byli, občas zašel do kostela. Kněz, který tam působil 53 roků(!), byl nepřehlédnutelnou osobností. Proto bylo téměř samozřejmostí, že jsme od předškolního věku do začátku puberty ministrovali, podobně jako bylo normální, že kdo nebyl úplně hudebně „hluchý“, chodil do LŠU hrát na hudební nástroj a že jsme se všichni zapojili do hraní ochotnického divadla. Vedení jsme kromě bohoslužeb, májových a autobusových poutí neměli žádné. Občas jsme chodili na farní latifundie na brigádu nebo po mši odnášeli konvičky a kalich na faru a za odměnu si museli vzít něco z farářské večeře. Dodnes si pamatuji, jak jsem musel za dušičky v očištění sníst s odporem tvarůžky.

Původně jsi chtěl studovat matematiku. Přitahovala tě na tom systematickost a dokážeš se nějak tomuto koníčku věnovat i dnes? Je systematickost obecně vlastnost, která je nezbytná pro výkon duchovního povolání – když se potkávaš s lidskými osudy, iracionalitou, emocemi?

Chtěl jsem studovat matematiku na přírodovědecké fakultě. Bavila mě středoškolská matematika, párkrát jsem zkusil i matematickou olympiádu, doučoval spolužáky. Systematickost asi zrovna není moje silná stránka. Spíš to byla určitá logičnost, schopnost si věci odvodit, vyřešit zajímavou úlohu. To se mi v životě určitě mnohokrát hodilo. Ale k duchovnímu povolání jsem se asi potřeboval až časem doučit naslouchat, přijímat člověka takového, jaký je.

Dnes se mluví o úbytku duchovních povolání. I když salesiáni jsou na tom „docela dobře“. Jako bývalý provinciál znáš situaci salesiánů, vnímáš tohle jako problém? Jak úbytku povolání v dnešní době čelit, jak získávat „dorost“?

Mnoho věcí a důležitých rolí v salesiánských dílech přebírají laici. A je to dobře. Na druhé straně mají v těchto dílech Bohu zasvěcení lidé stále významné místo. Není mi jedno, že nás spolubratři salesiánů stále ubývá, že nových povolání není mnoho (byť děkuji za dar každého povolání). Není mi jedno, že tak velká farnost, jako jsou Kobylisy, za 25 let svobody v tomto směru není příliš „plodná“. Co s tím? Ze strany nás salesiánů jde asi hlavně o naši poctivost a věrnost v prožívání povolání, jejichž plodem by měla být vyzařovaná radost a přitažlivost. Především však vždy jde o Boží volání, o milost, o dar, o který je třeba také prosit. A to je výzva pro nás i pro celé naše farní společenství.

Předtím jsi byl provinciálem salesiánů v ČR, teď máš na starosti komunitu v Kobylisích. Řešíš jsi v obou funkcích stejné otázky, byly spíše organizační, nebo něco na způsob duchovního vedení?

I když jsem v těchto službách vedení, uvědomuji si, že nejsem dobrý manažer. Vždy jsem měl kolem sebe dobré spolupracovníky, kteří doplňovali to, co jsem neuměl. Svou službu jsem vždycky vnímal víc jako službu naslouchání, mít na druhé (spolubratry i ostatní) čas, zvlášť být k dispozici starým, nemocným a pak zase těm nejmladším. Vždy jsem rád trávil čas ve zpovědnici a u zázraků, které Pán dělá v lidských srdcích.

Jaké jsou to zázraky?

Třeba svátost smíření. To je zázrak, který Pán dělá v lidském srdci, když odpouští hříchy. I Písmo ukazuje, že když Ježíš uzdravil, jako důležitější viděl to, aby On sám odpustil člověku, třeba tomu ochrnutému. To je přece zázrak, věřím, že ve svátosti smíření se ten zázrak děje. Když se mi lidé vraceli ve zpovědnici se stejnými problémy a emoce-

mi, dával jsem jim prostor, aby řekli, co je za těmi emocemi. Jako emauzští učedníci řekli Ježíši o svých zraněních, zklamáních. Ježíš věděl, že oni to potřebují říct a pojmenovat. A byl jsem svědkem toho, že Pán uzdravuje. To patří k těm zázrakům.

Když jsi navštěvoval komunity po republice a máš přehled o situaci zdejších salesiánů jako málokdo, dalo by se říct, co je pro českou provincii specifické?

Salesiáni u nás byli 40 let v ilegaltě. Proto na rozdíl od salesiánů ve světě nemáme téměř žádné školy. Přitom ve světě právě to bývá hlavním salesiánským zaměřením. Dalším specifikem byla pružnost, se kterou se u nás salesiáni přizpůsobili situaci a dokázali početně působit i mimo domy, které byly zabaveny. Dalším specifikem je, že až po roce 1990 jsme se začali dávat dohromady a učili jsme se žít společně jako komunita. A začali jsme objevovat radosti i těžkosti společného života. A hledat si nejen svoji vlastní cestu, ale i poslání na tomto místě.

Je ještě znát i po 27 letech ta „přestávka“, kterou zde komunismus způsobil, anebo se rány už zacelily?

Před pár týdny jsem byl na semináři, kde jsme se bavili o tom, jak ten komunismus je stále v mentalitě národa, a tedy i v nás.

Co potřebují salesiáni v České republice dnes nejvíc? Je to dorost, finanční prostředky, spolupracující laici nebo něco úplně jiného?

Je to naroubování na vinný kmen, kterým je Kristus! I zasvěcené povolání vychází především z toho. Žít z Boží lásky, snažit se na ni odpovídat, mít rád mladé lidi a ty, které mi Pán posílá do cesty, být jim znamením Boží lásky. Nejde tedy primárně o to, jak lépe upravit naše struktury a jaká díla pro získávání povolání vymyslíme, i když tohle všech-

no má svůj význam. Všechno stojí na tom, že věřím, že Bůh si vybere člověka k následování. Pokud ten život bude věrný a postavený na napojení na Krista, tak se může stát přitažlivým pro ostatní. Bez tohoto napojení nám zůstane jen organizování a „duchovní inženýrství“, které moc nefunguje.

Když jsi nastoupil do čela kobyliště komunity, přišel jsi s nějakým programem, záměrem, cílem, kterého chceš dosáhnout?

Já nejsem člověk vizionář. Dokonce mi ani není úplně vlastní stát v čele provincie či komunity. Myslím, že lépe dokážu spolupracovat, být druhým... Měl jsem být ještě rok ředitelem v Ostravě, ale když Petr provinciál přišel s tím, že by mě potřeboval v Praze, neměl jsem důvod odmítat. Snažím se navázat na to, co se za poslední roky v Kobylicích podařilo: už zmiňované větší propojování a spolupráce farností, střediska a dalších organizací Salesiánského centra, vzájemná informovanost, podpora všeho dobrého, co zde funguje. A přitom vnímám, že moje poslání jako ředitele i jako farního vikáře je mimo jiné být k dispozici konkrétním lidem s konkrétními životními osudy.

Kamila Schusterová

František Blaha se narodil 12. října 1962 v Sulíkově nedaleko Blanska. Rodiče pracovali v zemědělství a v hospodě, zvané Hukovna. Má dvě sestry, jeho bratr Jan je také salesiánem. První sliby skládal tajně v roce 1985 v Kostelním Vydří, na kněze byl vysvěcen v roce 1987 v Brně. Působil dva měsíce jako farní vikář v Rajhradě u Brna, poté se stal dómským vikářem v Brně na Petrově a od 1. dubna 1990 zastával funkci sekretáře biskupa. V září 1994 začal pracovat jako farní vikář v Salesiánském středisku mládeže v Brně-Žabovřeskách a zároveň byl pověřen spoluprací s Diecézním centrem mládeže. V lednu 1999 se stal vikářem Salesiánské provincie Praha. Od roku 2001 byl ředitelem komunity v Praze-Kobylicích. Provinciálem byl jmenován 7. června 2004. Od roku 2010 působil jako ředitel komunity v Ostravě, měl na starosti ubytované studenty a byl kaplanem vysokoškoláků. V září 2016 se vrátil do Kobylic.

Awakening Prague

29. června – 2. července proběhne v Praze festival Awakening Europe 2017. Cílem tohoto festivalu je být pro Českou republiku jiskrou, v podobě živého setkání s Ježíšem. Boží přítomnost přichází spolu s touhou po změně. Touha několika lidí pak může způsobit řetězovou reakci a změnit celý národ. Před 500 lety proběhla reformace církve. Byla to doba proměny lidského myšlení, po-

kání i nového startu. Zároveň však přinesla do církve rozdělení. Věříme, že církev potřebuje novou reformaci, která povede k jednotě, a ne k rozdělení. Pokud budeme jednotní, dokážeme změnit srdce Evropy.

<http://www.awakeningeurope.com/>
Petr Tichavský

Josef Pešata hostem v RoSe

Dne 9. června 2017 bude od 15 hodin pan Josef Pešata hostem v Rezidenci RoSa, Střelnická 1680/8, Praha 8. Přijďte si po-

slechnout jeho poutavé vyprávění zejména o historii Kobylis!

Olga Lisáková

Konec Kobylístku...

VĚDĚLI JSTE, ŽE?

Věděli jste, že z jednoho stromu se vyrobí 80 tisíc kancelářských papírů?

Tolik papíru spotřebuje Kobylístek za celý jeden rok.

Posílejte své příspěvky na nový email kobylistek@sdb.cz a šetřete tak papír i přírodu.

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	eucharistická bohoslužba
	11.00	v kapli sv. Kláry, eucharistická bohoslužba
středy	17.00	eucharistická bohoslužba pro děti
po - so	6.15	ranní chvály
	6.30, 18.30	eucharistická bohoslužba

Příležitost ke svátosti smíření

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30	P. Martin Hobza
	18.30	P. František Blaha nebo P. Jan Komárek
Úterý	6.30	P. František Blaha nebo P. Vojtěch Sivek
	18.30	P. Martin Hobza
Středa	6.30	P. Pavel Šimůnek
	17.00	P. Josef Kopecký nebo P. Ladislav Bandouch – pro děti
	18.30	P. Jan Vývoda
Čtvrtek	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. Ladislav Bandouch nebo P. Martin Hobza
Pátek	6.30	P. Ladislav Bandouch
	18.30	P. Martin Hobza
Sobota	6.30	P. Josef Kopecký nebo P. Pavel Šimůnek
	18.30	Mše svatá s nedělními texty
Neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	celebranti se nepravidelně střídají

Vydává: Farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakce: D. Jaklová, M. Hobza, T. Redlich
DTP: Marie Muchová & Jan Vlasatý
Tisk: TLAMA design

Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 25. června 2017.
Uzávěrka bude ve středu 14. června 2017, 12.00.
Toto číslo vyšlo 4. června 2017 v nákladu 750 výtisků.

Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč

Příspěvky pošlete na kobylistek@sdb.cz nebo do sakristie. Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

Červen

sudé	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, míst. Emauzy
liché	út	19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fiřtem, míst. Emauzy
každý	čt	19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
každý	pátek	18.00	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc
každá	so	18.30	Mše svatá s texty z následující neděle
4.	ne	10.30	Udílení svátosti biřmování, biskup Karel Herbst, kostel Klub seniorů, návštěva výstavy o kardinálovi Josefovi Beranovi
6.	út	9.30	Těšíme se do školky, seminář, klubovna U Šakala (příhlášky)
7.	st	18.00	Setkání katechetek a katechetů
9.	pá	15.30-23.00	Noc kostelů
10.-11.	so-ne		Pouť mužů na Svatou Horu, POMUŽNA 2017
11.	ne	19.30	Setkání akolytů
13.	út	17.00-19.00	Závěrečná akademie kroužků SaSM, Salesiánské divadlo
14.	st	16.00/17.00	Svátost smíření, přijímání pod obojí pro letošní prvkomunikanty
15.	čt	19.30-22.00	Slavnost Těla a Krve Páně, adorace, kostel
16.	pá	18.30	Měsíční zastavení s Donem Boskem, bohoslužba a program, kostel
18.	ne	10.30	Vyslání dobrovolníků do misii, kostel Klub seniorů, posezení a povídání si na terase kostela
		16.00	Táborák pro maxi- a ministranty, výsledky celoroční soutěže
20.	út		Večer chval se skupinami Tuesday Melody a Kairos
21.	st	16.00	Svátost smíření dětí, kostel
		17.00	Poslední bohoslužba pro děti, táborák na zahradě u podloubí
23.-25.	pá-ne		Modlitby matek, triduum, kostel (pá 19.15, so 9.00, ne 19.20)
25.	ne	19.30	Setkání pastorační rady farnosti

Červenec

10. – 12. po-st Farní pouť do Mariazell
22.-29. so-so Ministrantská chaloupka